

tive" renteudgifter, der går ud over den nominelle rente. Med hensyn til det skattemæssige fradrag for renteudgifter er det således mere fordelagtigt at optage et forholdsvis højt forrentet lån uden kurstab (eller med et mindre kurstab) end at optage et lavere forrentet lån med et større kurstab.

d) Fradraget af *ejendomsskatter* efter ligningslovens § 14, stk. 1, jfr. § 14 A, stk. 4; 3. pkt., påvirkes ikke af et eventuelt kurstab ved prioriteringen.

2. Med hensyn til opgørelsen af parcelhusejerens *skattepligtige formue* bemærkes:

a) Efter statsskattelovens § 14, nr. 1, skal ejendommen medregnes i formuen med *ejendomsværdien*. Som nævnt ovenfor i afsnit 1, punkt a, påvirkes ejendomsværdien ikke af et eventuelt kurstab ved prioriteringen.

b) Efter statsskattelovens § 13, litra a, fradrages *prioritetsgælden* ved formueopgørelsen. Det er den til enhver tid værende restgæld, der kan fradrages med sit pålydende beløb. Det gælder også, selv om der måtte være en større eller mindre mulighed for, at parcelhusejeren ved eventuel indfrielse før tiden kan opnå en dekort efter aftale med fordringshaveren. I henseende til formueopgørelsen er det derfor mere fordelagtigt at optage et forholdsvis lavt forrentet lån med kurstab end at optage et højere forrentet lån uden kurstab (eller et mindre kurstab).

3. Med hensyn til *beskatningsforholdene ved et eventuelt salg af parcelhuset* bemærkes:

a) Efter statsskattelovens § 5, stk. 1, litra a, skal fortjeneste eller tab ved salget medregnes i den skattepligtige almindelige indkomst, såfremt skatteyderen har anskaffet parcelhuset i *spekulationsøjemed* eller salget henhører til hans *næringsvej*.

Fortjenesten eller tabet opgøres med udgangspunkt i skatteyderens *anskaffelsessum*, således som denne blev aftalt ved erhvervelsen og uden hensyn til, om skatteyderen i forbindelse med anskaffelsen har haft et kurstab ved prioritering af huset. (Udsigten til et sådant kurstab kan dog eventuelt have påvirket den aftalte anskaffelsessum i nedadgående retning).

Såfremt skatteyderen ved salget af huset modtager et sælgerpantebrev, der er mindre værd end sit pålydende, medregnes det kun med sin kursværdi ved opgørelsen af den

salgssum, der indgår i beregningen af fortjenesten eller tabet. (Til gengæld er det sandsynligt, at den nominelle salgssum er aftalt højere, end den ville være, hvis et sådant sælgerpantebrev ikke indgik i handelen).

b) Uden for nærings- og spekulationstilfældene kan der eventuelt blive tale om at beskatte fortjeneste på parcelhuset efter § 2, nr. 13, jfr. § 7 A i *lov om særlig indkomstskat m. v.* (lovbekendtgørelse nr. 437 af 14. august 1969). Det forudsætter dog, at betingelserne for skattefrihed efter „villareglen“ i den nævnte lovs § 2 A ikke er opfyldt.

Ved opgørelsen af den anskaffelsessum, der er udgangspunkt for beregningen af den regulerede anskaffelsessum efter lovens § 7 A, gælder en tilsvarende fremgangsmåde som ovenfor under a. Det samme gælder ved opgørelsen af salgssummen.

Uden for nærings- og spekulationstilfældene kan et eventuelt tab ved salg af parcelhuset hverken fradrages i almindelig eller i særlig indkomst.

4. Det er uden betydning for *ejendomsbeskatningen*, om ejeren har haft et kurstab ved prioriteringen af ejendommen.

Spørgsmål 5:

Hvordan er i England erfaringerne med praktiseringen af den i lovgivningen opstillede sondring imellem erhvervsmæssig gæld og anden gæld.

Svar:

Der er fra de engelske skattemyndigheder (Inland Revenue) oplyst, at sondringen imellem erhvervsmæssig gæld og anden gæld i almindelighed ikke har givet anledning til vanskeligheder i den ligningsmæssige praksis, idet det normalt har været muligt, hvor et selskab eller andet erhvervsdrivende foretagende har fradraget renter af lån ved indkomstopgørelsen, at kontrollere, om lånene var anvendt erhvervsmæssigt eller til private formål. Skattedepartementet er ikke i besiddelse af materiale til nærmere belysning af ligningspraksis i England på dette felt.

Spørgsmål 6:

I redegørelsen af 9. marts 1971 om rentefradraget oplyses det, at det i Canada er